

VIDA PARROQUIAL

ECONOMIA 02-03-14

Col.lecta:	172,45
Caixetes ciris	58,64
Caixetes:	73,41
Caixetes Càritas:	26,04
Menjador	80,00

Lectures del 16 de març

Diumenge 2 de Quaresma any A

1ª lectura: Gn. 1, 4.

Salm 32

2ª lectura: Tm. 1., 8-10

Evangelí: Mt 17, 1-9

ENTERRAMENTS

Aquesta setmana hem acompanyat amb la pregària a la família de Vicenta Seguí Martínez, de 79 anys.

DIA DEL SEMINARI

Diumenge vinent, dia 16, serà la diada del Seminari. La col.lecta anirà destinada a aquesta finalitat.

GRUP

REFLEXIÓ-CATEQUESI

Dissabte vinent dia 15, tercer dissabte, a les 6 de la tarda, ens trobem tots els Grups de Reflexió-Catequesi.

CÀRITAS

Assistència al menjador a dinar i sopar:
mes de gener: 901 àpats
mes de febrer: 793 àpats.

ECONOMIA FEBRER

Saldo gener 655,91

Entrades

Col.lectes	470,43
Ciris	181,50
Caixetes	137,81
Mans Unides	594,26
Total entrades	1.384,00 1.384,00

Sortides

Neteja	398,82
Full Inform.	65,00
Com.Bancs	3,00
Mans Unides	594,26
Extintors	53,36
Seg.Social	30,95
Butà	84,80
Mate.Oficina	16,27
Total sortides	1.246,46 1.246,46

Romanent febrer 793,45

QUARESMA

Comencem la quaresma. Temps de camí especial. Comencem el primer diumenge recordant Jesús al desert.

És l'Esperit que acompanya Jesús. És l'Esperit el suport que té per ser responsable de la seva vida. És l'Esperit que li dóna capacitat de discernir les opcions de la seva vida i ser-hi fidel. És l'Esperit de la Paraula de Déu la font del seu aliment espiritual. És l'Esperit que l'ajuda a ser solidari amb tots aquells que passen al seu davant.

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenuou

9 de març del 2014

Núm. 526

Diumenge 1 de Quaresma anyA.

Silencis

Jesús surt del Jordà i sent la veu que diu: «Aquest és el meu fill estimat, escolteu-lo». Tot seguit se'n va al desert. En el silenci i la quietud i dejunant vol reflexionar i entendre'n el sentit. Però els seus esforços no obtenen la resposta del Pare, però sí la rebel·lió del cos afeblit, el temptador, el tempta la gola, l'orgull i la rebel·lió contra el silenci de Déu, les tres temptacions que Jesús domina.

Durant la vida Jesús buscarà el silenci refrescant de la nit en la muntanya, en plenitud física i obté respostes del Pare, força i guia. Ha comprès que en lloc de parlar ha d'escoltar. Deixa parlar l'Esperit.

Quins són els nostres silencis? El silenci impacient que vol trobar, vol sentir respostes a les seves paraules i pensaments en les seves pregàries enlloc d'escoltar i deixar llibertat a l'Esperit? Són silencis plens de nosaltres mateixos o expectants a que passi l'Esperit quasi inaudibles com Elies? També tenim uns silencis que, tot i ser cridaners no poden tenir resposta. Quan protestem de les injustícies, les malversacions, però deixem que siguin els altres que facin que actuïn. I el silenci de la nostra vida rutinària, que no és predicadora de l'evangelí?

Quantes Quaresmes hem estat parlant, pensant, pregant, sense ni un minut de d'aquest silenci atent, expectant d'una situació de presència, l'un al costat de l'altre, fruit de la presència del Pare en nosaltres? Farem camí cap a la Resurrecció, cap a la conversió sincera, cap a la plenitud de vida que Jesús va dur a la terra? O ens perdrem en les cerimònies, els gestos, els símbols, les paraules i arribarem a la Pasqua buits de resultats? Permetrem que, un any més, la Quaresma s'escolli en una rutina, que pensem trencar, però tant eixorca com la majoria de les Quaresmes passades?

Tinguem present, que, per Jesús i per nosaltres, el principal valor de les celebracions, el dóna **el ser un col·lectiu reunit en nom de Jesús**, i la seva presència entre nosaltres. Deixem la rutina, siguem persones.

P. G.

FULL INFORMATIU

Lectura del llibre del Gènesi Gn 2, 2-9, 3, 1-7

El Senyor Déu modelà l'home amb e; la pols de la terra, li bufà a la cara per fer-li entrar un alè de vida, i es convertí en ser animat. Llavors el Sentor Déu plantà un jardí a Edèn, a la regió d'orient, i va posar-hi l'home que havia modelat. El Senyor Déu va fer néixer de la terra fèrtil totes les varietats d'arbres que fan goig de veure i donen fruits gudtoosa. Al mig del jardí hi havia l'arbre de la vida, del coneixement del bé i del mal. La serp era el més astut de tots els animals que el Senyor Déu havia fet. Digué, doncs, a la dona: ". Així Déu us ha dit de no menjar dels fruits de cap arbre del jardí?" La dona li respongué: "Podem menjar els fruits de tots els arbres del jardí, però dels fruits de l'arbre que hi ha al mig, ha dit que no en mengem ni els toquem, perquè moriríem". La serp digué a la dona: "No moriríeu pas! Déu sap quw, si un dia en menjàveu, se us obriríem els ulls i seríeu igual que els àngels, coneixedors del bé i del mal." La dona, veient que el fruit de l'arbre era bo per menjar, que donava gust de veure i que era temptador això d; adquirir el coneixement, en menjà, en donà també al seu marit, que en menjà com ella, i se'ls obríren els ulls a tots deo. Llavors s'adonaren que anaven nus i cosiren fulles de figuera per fer-se faldars.

Salm. 50, 3-6a, 12-14 i 17.

Compadeix-te de mi, Déu meu
Tu m'estimes tant.
Tu que ets tant bó, esborra les meves faltes,
renta'm bé de les culpes,
purifica'm dels pecats...

Ara reconec les meves faltes,
tinc sempre present el meu pecat.
Contra Tu sol he pecat,
i he fet el que és dolent als teus ulls.

Déu meu, crea en mi un cor ben pur
fes renéixer en mi un esperit ferm.
No em llencis de la teva presència,
ni em prenguis el reu esperit sant.

Torna'm el goig de la teva salvació,
que em sostingui un esperit magnànim..

Obra'm els llavis, Senyor,
i proclamaré la teva lloança.

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu. Mt 4, 1-11

En aquell temps, l'Esperit conduí Jesús al desert perquè el diable el temptés. Feia quaranta dies i quaranta nits que dejunava, i quedà extenuat de fam. El temptador se li 'acostà i li digué: "Si ets Fill de Déu, digues que aquestes pedres es tornin pans." Jesús li respongué: "L'home no viu només de pa, viu de tota paraula que surt de la boca de Déu." Llavors el diable se l'enduu a la ciutat santa, el deixa dalt la cornisa del temple i li diu: "Si ets Fill de Déu, tira't daltabaix; l'Escriptura diu: "Ha donar ordre als seus àngels que et duguin a les palmes de les mans, perquè els teus peus no ensopeguin amb lesmpedres." Jesús li contestà: També diu l'Escriptura: "No temptis el Senyor, el teu Déu." Després el diable se l'enduudalt

d'una montanya altíssima, li fa veure tots els reialmes del món i la seva glòria i li diu: "Tot això t'ho donaré si et prosternes i m'adores." Llavors li diu Jesús: "Ves-te'n d'aquí Saranàs, L'Escriptura diu: "Adora el Senyor, el teu Déu, dóna culte a ell sol." Llavors el diable el deixà estar i vingueren ens àngels per proveir-lo.

Salmo 50, 3-6a. 12-14 y 17

Compadécete de mi, Dios mío, tú que tanto amas
Tú que eres tan bueno, borra mis faltas,
lávame de mis culpas
purifíia me de mis pecados..

Reconozco mis falyas,
tengo siempre presente mi pecado
y he hecho lo que es malo a tus ojos.

Dios mío, crea en mi un corazón puro,!
haz renacer en mi un espíritu firme.
No me echés de tu presencia,
no me quites tu espíritu santo.

Devuélvemes el gozo de la salvación
que me sostenga un espíritu magnánimo.

Ábrame los labios Senyor,
y proclamaré tu alabanza.

Apunts de quaresma 2014

Introducció

Fem un camí cap a la Pasqua units en xarxa.

En temps de Jesús, la xarxa tenia un gran paper en el món de la pesca, com ara també.

Però nosaltres avui hi afegim també el sentit de la comunicació universal. Una nova mentalitat, una manera de relacionar-nos. Volem ser una humanitat ben relacionada, amb missatges que ens donen vida.

Una xarxa és feta de nusos i de forats. Cada relació pot ser un nus, un vincle que reforci la humanitat, quan es construeix en una relació positiva. I un forat ens recorda l'espai de llibertat que necessitem cadascú per a poder decidir.

A l'evangeli d'avui, Jesús escolta i respon a uns determinats missatges. Un dels missatges que ens deixa pot ser aquest: La paraula és tan important com el pa. La paraula és la veritat que surt de la boca de Déu. Quina és per a mi la paraula que surt de la boca de Déu? Comencem junts aquest temps de Quaresma.

El nus de la paraula escoltada i parlada (reflexió final)

Parlar és també saber escoltar l'origen de la paraula de l'altre, saber remuntar-se a la seva font. Quan les persones saben escoltar- se, les paraules es troben en un nou horitzó. Hi ha converses on es revela la veritat, la paraula de Déu. Després d'això, resta el silenci. Quan no hi hem d'afegir res, només queda la comunió que creix en nosaltres.